

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 29347/2023
17.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА ПР ... стоматолошка ординација из ..., чији је пуномоћник Дарко Стаменковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Стефановић, адвокат из ..., ради исплате по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2031/23 од 12.07.2023. године, у седници већа одржаној 17.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2031/23 од 12.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2031/23 од 12.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 857/19 од 25.04.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, на име дуга, исплати износ од 6.100,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са припадајућом законском затезном каматом. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се тужилац обавезе да исплати туженом износ од 700.000,00 динара, на име накнаде штете због нестручно и неквалитетно изведених стоматолошких радова. Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да накнади тужиоцу нематеријалну штету за претрпљене физичке и психичке болове од 300.000,00 динара и на име материјалне штете коју је претрпео куповином лекова 50.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 344.604,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2031/23 од 12.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, узимајући у обзир садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Предмет тужбеног захтева о коме је одлучено правноснажном пресудом је исплата дуга из уговора о делу, у чињеничној и правној ситуацији да су странке биле у уговорном односу, да тужени није платио тужиоцу дуг за обављене радове протетског збрињавања вилице и да је зато у обавези да му врати дуговани износ, применом члана 600. у вези са чланом 17. ЗОО. Побијаном пресудом је одбијен противтужбени захтев за накнаду материјалне штете због нестручно обављеног посла и трошкова лечења као и нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх. О постојању битних чињеница из насталог правног односа, правима и обавезама уговорних страна одлучено је применом правила о терету доказивања. С обзиром на наведено, спорно правно питање није од општег интереса већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Образложење побијане пресуде за одлуку о тужбеном захтеву тужиоца не одступа од судске праксе у тумачењу и примени материјалног права, у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за новим ни уједначеним тумачењем права. Тужени ревизијом оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, позивајући се на одредбе Закона о парничном поступку о терету доказивања. Посебна ревизија се може изјавити само због погрешне примене материјалног права и под условима прописаним чланом 404. став 1. ЗПП. Стога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5.ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Тужба је поднета 08.05.2029. године, ради исплате дуга, а вредност предмета спора је динарска противвредност износа од 6.100 евра по тужби и 1.000.050,00 динара по противтужби.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско – правним споровима који се односе на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да вредност предмета спора по тужби ни по противтужби не прелази меродавни ревизијски лимит, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић